

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с корупционни престъпления (мерки 20 и 21 от Плана за действие за изпълнение на препоръките от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка),
месец март 2022 г.**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>27.09.2017 г. – н. д. 480/2017 г., П н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на Д. Н. И. – бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. И. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 10 години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от 10 години.</p> <p>С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. И. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието „лишаване от свобода“, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на Д. Н. И. се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация с оглед на данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>27.05.2020 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н. И. срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Военен съд – Сливен.</p> <p>С първоинстанционната присъда Д. Н. И. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на</p>	<p>Спряно до постъпването на акт за смърт на подсъдимия.</p>

Министерството на отбраната, при условията на продължавано престъпление присвоил пари, собственост на Изпълнителната агенция „Социални дейности“, в големи размери (64 326,94 лв.), връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

По отношение на Д. Н. И. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ в размер на 3 години и 6 месеца и „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 години. Наложена е и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.

С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.

В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.

17.03.2021 г. – н. д. № 978/2020 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 203 от НК

Делото е срещу В. Д. Д. и М. Л. А. (в качеството им съответно на извършител и помагач) за длъжностно присвояване в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършено при условията на продължавано престъпление.

Касационното производство е второ поред, след като с решение от 29.05.2013 г. по к.н.д. № 1722/2012 г. на ВКС присъдата по в.н.о.х.д. № 230/2010 г. на Софийския апелативен съд е отменена изцяло и делото е върнато за ново разглеждане. Постановено е решение от 29.10.2013 г. по в.н.о.х.д. № 537/2013 г. на САС, с което е отменена изцяло първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 1068/2008 г. на Софийския градски съд и делото е върнато на прокурора за ново разглеждане с указания за отстраняване на недостатъци на обвинителния акт, изразяващи се в противоречия, неясноти и пропуски.

Настоящото дело пред ВКС е образувано по касационен протест срещу въззивното решение от 11.09.2020 г. по в.н.о.х.д. № 185/2020 г. на САС, с което е потвърдена първоинстанционната присъда на СГС от 28.06.2019 г. по н.о.х.д. № 3626/2016 г. С нея подсъдимият В. Д. Д. е признат за невиновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 и вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК за това, че в качеството си на длъжностно лице по чл. 93, т. 1, б „б“ от НК – изпълнителен директор и член на Съвета на директорите на „Топлофикация София“ ЕАД, като извършител в съучастие с М. Л. А. присвоил чужди пари в размер на 4 424 800,82 лв., поверени му да ги управлява, като длъжностното присвояване е в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършено при условията на продължавано престъпление.

Със същата присъда подсъдимата М. Л. А. е призната за невиновна в извършването на

Обявено за решаване.

<p>престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал.4 вр. ал. 1 от НК, за това, че като помагач в съучастие с В. Д. Д. – извършител, умишлено улеснила подсъдимия да присвои чужди пари в размер на 4 424 800,82 лв., поверени му да ги управлява.</p> <p>В касационния протест са заявени касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния и процесуалния закон, като се иска отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на САС.</p>	
<p>21.09.2021 г. – н. д. № 463/2021 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 283 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест и касационни жалби от Р. Д. Ж. и нейния защитник срещу въззивното решение от 17.03.2021 г. по в.н.о.х.д. № 332/2020 г. на Апелативния специализиран наказателен съд (АСНС).</p> <p>С присъда от 26.03.2019 г. на Специализирания наказателен съд (СНС) Р. Д. Ж. е призната за невиновна по обвинението, че в качеството си на длъжностно лице – прокурор в Окръжна прокуратура – Добрич, използвала служебното си положение, за да набави за друго противозаконна облага. Призната е за виновна в това, че при условията на продължавано престъпление с три деяния, пред съд и друг надлежен орган на властта, като свидетел устно и съзнателно е потвърдила неистина. На подсъдимата са наложени пробационните мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 6 месеца и „задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от 6 месеца. С решение от 22.11.2019 г. на АСНС е увеличен срокът на наложените мерки – на 1 година и 6 месеца, като присъдата е потвърдена в останалата ѝ част. С решение от 01.07.2020 г. по к.н.д. № 50/2020 г. на ВКС съдебният акт на АСНС е отменен и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.</p> <p>При повторното разглеждане е постановено сега обжалваното решение на АСНС, с което присъдата на Специализирания наказателен съд е изменена, като подсъдимата е частично оправдана за това устно и съзнателно да е потвърдила неистина чрез конкретни заявления. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.</p> <p>С касационния протест е заявено основанията за проверка по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК и е отправено искане за отмяна на атакуваното решение и връщане на делото за ново разглеждане.</p> <p>С касационната жалба от защитника на подсъдимата са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, като алтернативно се иска отмяна на оспорения съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане или отмяна на решението и оправдаване. В касационната жалба на Р. Д. Ж. са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, като се иска отмяна на решението и оправдаване.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>20.10.2021 г. – н. д. № 633/2021 г., II н. о., докладчик: Петя Шишкова, чл. 201 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест и касационна жалба от гражданския ищец „Балкан“ АД срещу присъда от 25.01.2021 г. по в.н.о.х.д. № 409/2020 г. на Софийския апелативен съд.</p>	<p>С Решение № 60159/22.02.2022 г. ВКС реши: Изменя присъда № 1004 от</p>

<p>С присъда на Окръжен съд – Монтана подсъдимият А. Н. Б. е признат за виновен в това, че в периода от 11.02.2009 г. до 14.12.2010 г. в гр. Монтана, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – изпълнителен директор на „Балкан“ АД, е присвоил чужди вещи – собственост на „Балкан“ АД, на обща стойност 11 580 лв., връчени му да ги пази и управлява, поради което на основание чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК е осъден на 6 месеца „лишаване от свобода“, като изпълнението на наказанието е отложено с изпитателен срок от 3 години. Подсъдимият е осъден да заплати на гражданския ищец „Балкан“ АД сумата от 11 580 лв., представляваща обезщетение за причинените имуществени вреди от престъплението, ведно със законната лихва, а в останалата част – за разликата до пълния предявен размер от 65 436,32 лв., гражданският иск е отхвърлен като неоснователен.</p> <p>С решение на САС присъдата е изменена, като е преквалифицирано извършеното от подсъдимия в по-леко наказуемо престъпление – от длъжностно присвояване в злоупотреба на доверие по чл. 217, ал. 4 вр. чл. 26 от НК (изразяващо се в съзнателно ощетяване на имуществото на „Балкан“ АД). Присъдата е изменена и в гражданскоправната част, като е увеличен размерът на обезщетението на 19 008,70 лв.</p> <p>С решение на ВКС е отменено решението на САС и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на Софийския апелативен съд.</p> <p>С присъда на САС е отменена присъдата на Окръжен съд – Монтана, като подсъдимият е признат за невиновен и е оправдан по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Отхвърлен е предявеният от гражданския ищец иск.</p> <p>В протеста се сочат допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушение на материалния закон, като се иска отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p> <p>В касационната жалба се заявява, че гражданският иск е доказан по основание и размер, като се иска отмяна на присъдата и уважаване изцяло на предявения граждански иск.</p>	<p>25.01.2021 г. по в.н.о.х.д. № 409/2020 г. на Софийския апелативен съд по отношение на гражданския иск, като на основание чл. 45 от ЗЗД осъжда подсъдимия А. Н. Б. да заплати на „Балкан“ АД обезщетение за причинени имуществени вреди в размер на 19 008.70 лв., ведно със законната лихва върху тази сума за времето от 08.11.2011 г. до окончателното ѝ изплащане.</p> <p>Осъжда А. Н. Б. да заплати държавна такса върху уважената част от гражданския иск в размер на 760.35 лв.</p> <p>Оставя в сила присъдата в наказателната ѝ част.</p>
<p>22.10.2021 г. – н. д. № 437/2021 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 252 от НК</p> <p>Делото (за лихварство, изнудване и пране на пари) е образувано по касационна жалба на подсъдимия И. В. Д. и касационни жалби на трима частни обвинители срещу въззивното решение № 201947 от 28.04.2020 г. по в.н.о.х.д. № 372/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд (АСНС).</p> <p>С присъда от 20.02.2019 г. по н.о.х.д. № 531/2014 г. на Специализирания наказателен съд (СНС) подсъдимият И. В. Д. е признат за виновен в извършването на множество престъпления по: чл. 252, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (лихварство) и 253, ал. 3 вр. ал. 1 от НК (пране на пари два или повече пъти), чл. 253, ал. 4 вр. ал. 1 от НК (пране на пари, когато деянието е извършено със средства или имущество, за които деецът е знаел или предполагал, че са придобити чрез тежко умишлено</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

престъпление), чл. 253, ал. 5 вр. ал. 4 вр. ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 и ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (пране на пари, когато средствата или имуществото са в особено големи размери и случаят е особено тежък, при условията на продължавано престъпление) и чл. 214, ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 1 и ал. 3 т. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (квалифициран състав на изнудване, придружено със заплаха за убийство или тежка телесна повреда и с което са причинени значителни имуществени вреди, при условията на продължавано престъпление). На основание чл. 23, ал. 1 от НК първоинстанционният съд определя едно общо наказание на подсъдимия в размер на 3 години „лишаване от свобода“, като изтърпяването му на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 5 години, и „глоба“ в размер на 9000 лв. С присъдата си СНС оправдава подсъдимата М. Ж. В. изцяло по всички повдигнати обвинения.

С решението по в.н.о.х.д. № 372/2019 г. на АСНС присъдата е изменена по отношение на едно от обвиненията в частта, в която подсъдимият И. В. Д. е признат за виновен за това, че при условията на продължавано престъпление е извършил финансови операции – две сделки на обща стойност 114 048 лв., като деянието е извършено със средства и имущество, за които е знаел, че са придобити от него чрез тежко умишлено престъпление – престъпление по чл. 252 НК (лихварство), като средствата и имуществото са в особено големи размери, случаят е особено тежък и деянието е извършено два пъти. Вместо това АСНС признава подсъдимия И. В. Д. за виновен в това, че при условията на продължавано престъпление е извършил финансови операции – две сделки на обща стойност 114 048 лв., като деянието е извършено със средства и имущество, за които е знаел, че са придобити от него чрез тежко умишлено престъпление – престъпление по чл. 214, ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 3, т. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК (квалифициран състав на изнудване, придружено със заплаха за убийство или тежка телесна повреда и с което са причинени значителни имуществени вреди, при условията на продължавано престъпление), като средствата и имуществото са в особено големи размери, случаят е особено тежък и деянието е извършено два пъти.

С решението си АСНС отменя присъдата в частта, с която подсъдимият е осъден да заплати на гражданския ищец сумата от 70 703 лв., и отхвърля гражданския иск. В останалата част присъдата е потвърдена, включително по отношение на оправдаването на подсъдимата М. Ж. В.

С касационната жалба на подсъдимия И. В. Д. се заявява наличието на всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и се иска при условията на алтернативност отмяна на атакувания въззивен съдебен акт и оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане на въззивната инстанция за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, или да се намали наложеното наказание на подсъдимия като явно несправедливо.

С касационните жалби на частните обвинители се заявява касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наложеното наказание, като се иска неговото увеличаване по размер и отмяна на условното осъждане.

Постъпилата касационна жалба от гражданския ищец е върната от съдията от въззивния съд и

<p>няма данни нейното връщане с разпореждане да е обжалвано с касационна частна жалба.</p> <p>22.10.2021 г. – н. д. № 584/2021 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 282 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест срещу решение № 31/25.05.2021 г. по в.н.о.х.д. № 53/2018 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена изцяло присъда от 02.05.2018 г. на Софийския военен съд. С нея подсъдимият А. К. И. е признат за невиновен по повдигнатото обвинение за това, че в периода от 10.02.2005 г. до 31.12.2014 г. във Военномедицинска академия (ВМА) в качеството си на длъжностно лице – доцент, началник на Катедра „Образна диагностика“ и началник на Клиника „Компютърна томография и магнитно-резонансна томография“ в МБАЛ – София към ВМА, е превишил правата си и не е изпълнил служебните си задължения с цел да набави за себе си облага (заплати от Самостоятелна медико-диагностична лаборатория „Астра“ АД) и облага за друго – „Астра“ АД, като от деянието настъпили неимуществени и имуществени вредни последици за ВМА в размер на 17 865 978,61 лева, като престъплението представлява особено тежък случай и е извършено от лице, заемащо отговорно служебно положение. Подсъдимият е оправдан от първоинстанционния съд изцяло.</p> <p>В касационния протест са посочени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Прави се искане за връщане на делото за ново разглеждане.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>22.10.2021 г. – н. д. № 653/2021 г., I н. о., докладчик: Красимир Шекерджиев, чл. 283 и 294 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимия К. Н. И. и неговия защитник, както и по касационна жалба на защитника на подсъдимия Т. М. М. срещу въззивно решение № 260070 от 14.12.2020 г. по в.н.о.х.д. № 242/2020 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда № 53/09.06.2017 г. по н.о.х.д. № 549/2016 г. на Окръжен съд – Пловдив подсъдимите са признати за виновни:</p> <ul style="list-style-type: none"> - И. К. С. – за извършено престъпление по чл. 343, ал. 3, б. „б“ вр. ал. 1, б. „в“ вр. чл. 342, ал. 1 НК; - К. Н. И. – за извършено престъпление по чл. 283 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК, по чл. 294, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК, по чл. 339, ал. 1 НК, по чл. 338, ал. 1 НК, по чл. 304б, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК; - Т. М. М. – за извършено престъпление по чл. 294, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 3 и ал. 4 вр. ал. 1 НК; - Б. Н. Т. – за извършено престъпление по чл. 294, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК; - С. Р. Д. – за извършено престъпление по чл. 283 вр. чл. 26, ал. 2 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 НК. <p>С решение по в.н.о.х.д. № 536/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив първоинстанционната</p>	<p>С Решение № 60183/09.03.2022 г. ВКС реши:</p> <p>Изменя решение № 260070, постановено на 14.12.2020 г. по в.н.о.х.д. № 242/2020 г. на Апелативен съд – Пловдив, като го отменя в частта, с която е отменено освобождаването на подсъдимия К. Н. И. от изтърпяване на наложеното общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 6 месеца по реда на чл. 66, ал. 1 НК за срок от 5 години и на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗИНЗС е определен първоначален „общ“ режим за изтърпяването му. Остава в сила решението в</p>

<p>присъда е отменена и делото е върнато за разглеждане от друг състав на Окръжен съд – Пловдив от стадия на съдебното заседание.</p> <p>При новото разглеждане е постановена присъда от 28.02.2020 г. по н.о.х.д. № 862/2018 г., с която съдът признава подсъдимите за виновни:</p> <ul style="list-style-type: none"> - И. К. С. – за извършено престъпление по чл. 343, ал. 3, б. „б“ вр. ал. 1, б. „в“ вр. чл. 342, ал. 1 НК; - К. Н. И. – за извършено престъпление по чл. 283 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 НК, по чл. 294, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 НК, по чл. 339, ал. 1 НК, по чл. 338, ал. 1, пр. 1 НК, по чл. 304б, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК; - Т. М. М. – за извършено престъпление по чл. 294, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 3 и ал. 4 вр. ал. 1 НК; - Б. Н. Т. – за извършено престъпление по чл. 294, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК; - С. Р. Д. – за извършено престъпление по чл. 283 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 НК. <p>С решение № 260070/14.12.2020 г. по в.н.о.х.д. № 242/2020 г. на Апелативен съд – Пловдив присъдата е изменена в наказателно-осъдителната част и е отменено освобождаването на подсъдимия К. Н. И. от изтърпяване на наложеното му общо и най-тежко наказание от 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ по чл. 66, ал. 1 НК за изпитателен срок от 5 години, вместо което е постановено той да изтърпи ефективно наложеното му наказание. В останалата част присъдата е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба на защитника на подсъдимия Т. М. М. се иска оправдаването му по повдигнатото обвинение, алтернативно се иска определянето на минимално наказание.</p> <p>С касационните жалби на подсъдимия К. Н. И. и на неговия защитник се претендира алтернативно – оправдаването на подсъдимия, връщане на делото за ново разглеждане поради допуснати съществени процесуални нарушения или да му бъде определено наказание „лишаване от свобода“ в размер, който да позволи приложението на чл. 66, ал. 1 НК.</p>	<p>останалата му част.</p>
<p>25.10.2021 г. – н. д. № 714/2021 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 304а от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на Р. А. К. срещу решение № 24 от 08.06.2021 г. по в.н.о.х.д. № 91/2021 г. на Апелативен съд – Варна, с което е потвърдена присъда от 27.01.2021 г. по н.о.х.д. № 1425/2020 г. на Окръжен съд – Варна. С нея подсъдимият Р. А. К. е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК (даване на подкуп на длъжностно лице – полицейски орган) и за престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК, като му е наложено общо най-тежко наказание в размер на 1 година и 4 месеца „лишаване от свобода“.</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за явна несправедливост на наложеното наказание, като се прави искане да се измени решението на Апелативен съд – Варна и да се намали наложеното наказание.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

17.11.2021 г. – н. д. № 912/2021 г., П н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 282 от НК

Делото е образувано по жалба на Я. Р. Я. срещу решението от 03.09.2021 г. по в.н.о.х.д. № 370/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд.

С присъда на Специализирания наказателен съд подсъдимият Я. Р. Я. е признат за виновен в това, че на 28.11.2014 г. в гр. София в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно обществено положение – изпълнителен директор на Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури (ИАРА), нарушил служебните си задължения, като издал заповед, в която включил в разпределението на допълнителната квота за улов на калкан за 2014 г. риболовен кораб, собственост на „Капитан Зет“ ЕООД, въпреки липсата на законови предпоставки за това, с цел да набави за фирмата „Капитан Зет“ облага. Тя се изразява във: формалното спазване на условията по Закона за рибарството и аквакултурите, за да бъде издадено Специално разрешително за улов на калкан за 2014 г.; формалното спазване на специфичните критерии по Националната схема за изваждане от експлоатация на кораби от българския черноморски риболовен флот за кандидатстване за получаване на парично обезщетение по мярката „Публична помощ за постоянно прекратяване на риболовните дейности“ от Оперативната програма за развитие на сектор „Рибарство“, както и да бъде получено обезщетение за скрапиране на риболовен кораб под формата на безвъзмездна финансова помощ от Европейския съюз (85%) и от бюджета на Република България (15%), като от това може да настъпят немаловажни вредни последици, изразяващи се в уронване на авторитета и доверието на гражданите към ИАРА и към длъжностните лица в тази агенция. Наложено му е наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, чието изпълнение е отложено за срок от 3 години. Подсъдимият е оправдан по обвинението, че умисълът му е обхващал и точната сума на финансовото обезщетение – 59 830,79 лв. Със същата присъда служител на ИАРА в гр. Бургас е признат за виновен за това, че при условията на продължавано престъпление съставил 5 неистински частни документа, като му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева.

С обжалваното решение на АСНС присъдата е изменена, като Я. Р. Я. е признат за невиновен да е извършил престъплението чрез нарушаване на служебни задължения по Закона за администрацията; изразът „отговорно обществено положение“ при така извършеното от подсъдимия престъпление е постановено да се счита за „отговорно служебно положение“; на Я. Р. Я. е наложено наказание „лишаване от право да заема държавна длъжност, свързана с ръководство и управление на човешки и материални ресурси“ за срок от 4 години.

С касационната жалба на подсъдимия са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК, като направените при условията на алтернативност искания са за отмяна на атакуваното решение и оправдаване на Я. Р. Я., отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане или изменяване на решението, като бъде намалено наложеното на подсъдимия наказание.

Обявено за решаване.

<p>24.11.2021 г. – н. д. № 915/2021 г., II н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 311 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба от резервния защитник на подсъдимия Д. Н. И. срещу решението от 17.12.2020 г. по в.н.о.х.д № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда от 22.04.2016 г. по н.о.х.д. № 171/2015 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият е признат за виновен в това, на 18.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна при Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ е присвоил чуждо движимо имущество – сумата от 9817,75 лв., собственост на изпълнителната агенция, която му е била поверена да управлява, като за улесняването му е извършил престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 и ал. 3 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (за което по закон не се предвижда по-тежко наказание), поради което му е наложено наказание от 2 години и 3 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години. Подсъдимият е лишен от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства за срок от 3 години. Осъден е да заплати на гражданския ищец сумата от 9817,75 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>С присъдата всеки от другите подсъдими – Х. К. З., В. С. В. и В. Е. П., е признат за виновен в това, че на 17.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице, като съизвършител, умишлено подбуден от Д. Н. И., в кръга на службата си да е съставил официален документ – констативен приемо-предавателен протокол, в който удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъде използван този документ пред Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ като доказателство за тези обстоятелства и случаят е маловажен, поради което тримата са оправдани по първоначалното обвинение и наказателното производство по отношение на тях е прекратено.</p> <p>С решение по в.н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военно-апелативния съд присъдата е потвърдена.</p> <p>С решение на ВКС по к.н.д. № 1294/2016 г. въззивният акт е отменен по отношение на подсъдимия Д. Н. И. и делото е върнато в тази част за ново разглеждане от друг състав на съда.</p> <p>С обжалваното сега решение от 17.12.2020 г. по в.н.о.х.д № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С подадената касационна жалба са ангажирани основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и при условията на алтернативност са заявени искания за прекратяване на производството или за оправдаване на подсъдимия и отхвърляне на гражданския иск.</p>	<p>Спряно до постъпване на документи с оглед на данните за настъпила смърт на подсъдимия в Доминиканската република.</p>
<p>25.11.2021 г. – н. д. № 1045/2018 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 202, ал. 1, т. 1 НК</p> <p>Делото е образувано по протест на Военно-апелативната прокуратура и касационни жалби на подсъдимия К. И. К. – бивш директор на Националната разузнавателна служба, чийто правоприменик</p>	<p>Отложено поради заболяване на подсъдимия.</p>

е Държавната агенция „Разузнаване“, срещу решението от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. на Военно-апелативния съд (ВНАС), с което частично е изменена присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. на Военен съд – София.

ВКС ще гледа делото за втори път, след като с решение от 07.11.2016 г. по к.н.д. № 776/2016 г. отменя решение от 19.05.2016 г. по в.н.о.х.д. № 0031/2015 г. на ВНАС и връща делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав.

С присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. Военен съд – София признава подсъдимия К. И. К. за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание, като престъплението е продължавано) и го осъжда на 10 години „лишаване от свобода“. Съдът лишава подсъдимия от право да заема длъжност „ръководител“ в държавно или обществено учреждение и от право да упражнява ръководна професия за срок от 15 години. Подсъдимият е осъден да заплати на конституирания по делото граждански ищец – Националната разузнавателна служба (сега – Държавна агенция „Разузнаване“), сумата от 4 720 196,53 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху нея.

С второто си решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. въззивният съд частично изменя първоинстанционната присъда, като извършеното от К. И. К. е преквалифицирано в престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, като престъплението е продължавано). Подсъдимият е оправдан по първоначалното му обвинение. Наложеният наказание „лишаване от права“ също са намалени на по 13 години. К. И. К. е признат за невиновен за длъжностно присвояване чрез посредствен извършител, като е оправдан в тази му част. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание и при условията на алтернативност – да бъде изменено въззивното решение в частта относно квалификацията на деянието, като се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, за което е имало обвинение в първата инстанция.

С касационните жалби на защитниците на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. Правят се искания при условията на алтернативност въззивно решение да се отмени и подсъдимият да бъде оправдан или делото да се върне за ново разглеждане.

03.12.2021 г. – н. д. № 875/2021 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 203 от НК
Делото е образувано по протест и по жалба на частния обвинител срещу въззивното решение

Обявено за решаване.

<p>№ 52/25.05.2021 г. на Апелативен съд – Бургас по в.н.о.х.д. № 275/2020 г.</p> <p>С присъда от 20.06.2018 г. по н.о.х.д. № 990/2013 г. на Окръжен съд – Бургас Т. Н. М. е признат за виновен в това, че в периода от 04.11.2008 г. до 22.10.2009 г. в гр. Бургас, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – частен съдебен изпълнител, вписан в Камарата на частните съдебни изпълнители, с район на действие Окръжен съд – Бургас, присвоил чужди пари в общ размер 192 748, 71 лв., връчени му по реда на чл. 455, ал. 1 от ГПК в това му качество да ги пази и управлява, като длъжностното присвояване е в особено големи размери и представлява особено тежък случай, поради което и на основание чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 5 години. На основание чл. 203, ал. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 от НК подсъдимият е лишен от правото да заема длъжността „държавен съдебен изпълнител“, както и от правото да упражнява професията „частен съдебен изпълнител“ за срок от 7 години.</p> <p>С решението на Апелативен съд – Бургас първоинстанционната присъда е изменена. Деянието на Т. Н. М. е преквалифицирано по чл. 202, ал. 2, т. 1 (длъжностно присвояване в големи размери) вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и подсъдимият е оправдан по обвинението за длъжностно присвояване в особено големи размери. Намален е размерът на наложеното наказание „лишаване от свобода“ от 5 на 2 години, изтърпяването на което е отложено за срок от 5 години, както и размерът на наложеното наказание лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 от НК от 7 на 5 години. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.</p> <p>В касационния протест са релевирани касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 от НПК (нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание). Прави се искане за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане на друг състав на апелативния съд.</p> <p>В касационната жалба се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 от НПК. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	
<p>19.01.2022 г. – н. д. № 1049/2021 г., П н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 202 от НК</p> <p>Делото е образувано по искане от осъдения Р. А. Х. за възобновяване на к.н.д. № 32/2020 г. на Върховния касационен съд.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 393/2016 г. на Окръжен съд – Русе Р. А. Х. е осъден за престъпления, извършени от него в качеството му на кмет на Община Ветово, а именно – чл. 202, ал. 1, т. 1, чл. 220, ал. 1, чл. 219, ал. 1 и чл. 282, ал. 1 от НК (присвояване на чужди пари, поверени му да ги управлява, като за улесняването му извършил друго престъпление, за което не се предвижда по-тежко наказание, и от това произлезли значителни вреди за Община Ветово; сключване на неизгодна сделка, от която е произлязла значителна вреда в размер на 28 311,36 лв.; умишлена безстопанственост, от която е произлязла значителна вреда в размер на 61 933,30 лв.; длъжностно престъпление). За всички</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>престъпления е определено едно общо наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 г. Присъединени са наказанията: „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ за срок от 5 г., „лишаване от право да упражнява професии, свързани с пазене или управление на чужди пари, вещи или други ценности“ за срок от 5 г. и „глоба“ в размер на 1500 лв. Осъден е да заплати сумата от 98 966,54 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от Община Ветово.</p> <p>С решение на Апелативен съд – Варна е изменена първоинстанционната присъда, като е приложен закон за по-леко наказуемо престъпление и деянието е преквалифицирано от такова по чл. 202, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК в такова по чл. 220, ал. 1 от НК и на подсъдимия е наложено наказание от 1 г. „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 3 г. Намален е размерът на наказанието „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ от 5 на 3 г., а в частта, с която е наложено наказанието по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК – лишаване от право да упражнява дадена професия, присъдата е отменена. Намалено е и присъденото обезщетение от 98 966, 54 лв. на 67 995,96 лв. Присъдата е потвърдена в останалата част.</p> <p>Настоящото касационно производство е по реда на чл. 422, ал. 1, т. 5 вр. чл. 354, ал. 5 от НПК, след като ВКС се е произнесъл с решения по к.н.д. № 813/2017 г., к.н.д. № 1029/2018 г. и к.н.д. № 32/2020 г., което отменя решението по в.н.о.х.д. № 201/2019 г. на Апелативен съд – Варна в частта, с която Р. А. Х. е признат за виновен за това, че в периода 31.07.2007 – 03.07.2008 г., при условията на продължавано престъпление сключил 7 неизгодни сделки, като от това е произлязла значителна вреда за Община Ветово, и са му наложени наказанията 1 г. „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 3 г., и „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ за срок от 3 г. Съдът оправдава Р. А. Х. за това да е извършил престъпление по чл. 220, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и изменя въззивното решение, като намалява размера на присъденото на Община Ветово обезщетение от 67 995,96 лв. на 61 933,30 лв.</p> <p>В искането са заявени основания за възобновяване по 422, ал. 1, т. 5 вр. чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК, иска се отмяна на решението на ВКС по к.н.д. № 32/2020 г. за престъплението по чл. 282, ал. 2 от НК и на присъдата по н.о.х.д. № 393/2016 г. на Окръжен съд – Русе за престъплението по чл. 219, ал. 1 вр. чл. 2, ал. 2 от НК.</p>	
<p>20.01.2022 г. – н. д. № 925/2021 г., III н. о., докладчик: Блага Иванова, чл. 203 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на защитника на подсъдимия Т. И. Д. (управител на „Агро Тинком“ ЕООД) и на частните обвинители и граждански ищци по делото срещу въззивно решение № 260073/30.07.2021 г. на Апелативен съд – Варна по в.н.о.х.д. № 412/2020 г., с което частично е изменена присъда от 18.09.2020 г. по н.о.х.д. № 1367/2018 г. на Окръжен съд – Варна.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 2 от НК (длъжностно лице, което</p>	<p>С Решение № 11/01.03.2022 г. ВКС реши:</p> <p>Отменя присъда на Варненския окръжен съд № 260008 от 18.09.2020 г. по н.о.х.д. № 1367/2018 г.</p> <p>Отменя решение на Варненския</p>

<p>присвои чужди пари, вещи или други ценности в особено големи размери, връчени в това му качество или поверени му да ги пази или управлява, като случаят е особено тежък), като е осъден на 8 години „лишаване от свобода“. Подсъдимият е присвоил движими вещи – зърно (пшеница, ечемик, слънчоглед) на обща стойност 2 353 985 лева.</p> <p>С въззивното решение съдът налага на подсъдимия наказанията: „конфискация“ на част от имуществото, „лишаване от правото да заема материално отговорна длъжност“ за срок от 10 години и „лишаване от правото да упражнява професия или дейност, свързана с пазене и управление на средства и имущество“ за срок от 10 години. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.</p> <p>В касационната жалба на Т. И. Д. се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на решението и за прилагане на закон за по-леко наказуемо престъпление, прилагане на условно осъждане или оправдаване на подсъдимия.</p> <p>В касационната жалба на частните обвинители и граждански ищци се изтъква довод за явна несправедливост на наложеното наказание.</p>	<p>апелативен съд № 260073 от 30.07.2021 г. по в.н.о.х.д.№ 412/2020 г.</p> <p>Връща делото за ново разглеждане от друг състав на Варненския окръжен съд от стадия на разпоредително заседание.</p>
<p>27.01.2022 г. – н. д. № 1093/2021 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 202 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест срещу присъдата по в.н.о.х.д. № 223/2021 г. на Апелативен съд – Варна, с която е отменена изцяло присъдата по н.о.х.д. № 397/2019 г. на Окръжен съд – Шумен по отношение на З. П. Й. и Й. И. Й.</p> <p>Касационното производство е второ по ред.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 397/2019 г. на Окръжен съд – Шумен подсъдимата З. П. Й. е призната за виновна в това, че на 01.07.2013 г., в качеството си на длъжностно лице – член на СД и представляваща „ЛИДА“ АД – гр. Шумен, присвоила вещи, собственост на дружеството, връчени ѝ в това ѝ качество да ги пази и управлява, като за целта съзнателно сключила неизгодна сделка, присвоената сума е в големи размери, поради което и на основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 от НК и чл. 54 от НК са ѝ наложени наказанията: 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 3 г. и 6 м., и „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 3 г. Със същата присъда подсъдимият Й. И. Й. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК за това, че в качеството си на длъжностно лице – член на СД и представител на „ЛИДА“ АД, съзнателно сключил неизгодна сделка, като от това е произлязла значителна вреда за дружеството.</p> <p>С въззивната присъда от 21.01.2021 г. по в.н.о.х.д. № 391/2020 г. на Апелативен съд – Варна е отменена първоинстанционната, като двамата подсъдими са признати за невиновни и са оправдани изцяло.</p> <p>С решение от 30.06.2021 г. по наказателно дело № 384/2021 г. на ВКС е отменена въззивната присъда в частта, с която е отменена първоинстанционната присъда, и делото е върнато за ново</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>разглеждане от друг състав на Апелативен съд – Варна.</p> <p>При новото разглеждане на делото от въззивния съд е постановена присъда от 27.09.2021 г. по в.н.о.х.д. № 223/2021 г., с която е отменена изцяло първоинстанционната присъда по отношение на З. П. Й. и Й. И. Й.</p> <p>В касационния протест са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на закона и съществено нарушение на процесуалните правила, като искането е за отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	
<p>15.02.2022 г. – н. д. № 46/2022 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 304б от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия В. М. Д. срещу решението на Апелативен съд – Велико Търново по в.н.о.х.д. № 303/2021 г.</p> <p>Производството по н.о.х.д. № 231/2021 г. пред първоинстанционния Окръжен съд – Плевен е образувано по обвинителен акт срещу В. М. Д. за това, че в периода м. януари – м. юни 2018 г. в Затвора – Белене, при условията на продължавано престъпление, с четири деяния, които осъществяват поотделно състава на едно и също престъпление, извършени са през непродължителни периоди от време, при сходна фактическа обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, поискала общо 900 лева и приел 700 лева, които не му се следват, за да упражни влияние върху длъжностно лице – инспектор „Социални дейности и възпитателна работа“ в Затвора – Белене, при вземане на решение във връзка със службата му (престъпление по чл. 304б, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК).</p> <p>След проведено съкратено съдебно следствие по чл. 371, т. 1 от НПК с присъда от 29.06.2021 г. Окръжен съд – Плевен признава В. М. Д. за виновен по повдигнатото обвинение и му налага наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и 6 месеца и наказание „глоба“ в размер на 3000 лева. Подсъдимият е осъден да заплати в полза на държавата равностойността на липсващия предмет на престъплението в размер на 900 лева.</p> <p>С решението от 07.12.2021 г. по в.н.о.х.д. № 303/2021 г. на Апелативен съд – Велико Търново е изменена присъдата в частта на наказанието, като е отменено наказанието „глоба“, както и в частта, с която подсъдимият е осъден да заплати в полза на държавата равностойността на липсващия предмет на престъплението в размер на 900 лева, като е намален размерът на присъдената стойност на 700 лева. Присъдата е потвърдена в останалата част.</p> <p>В касационната жалба са посочени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК.</p>	<p>С Решение № 28/07.03.2022 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила решение № 151/07.12.2021 г., постановено по в.н.о.х.д. № 303/2021 г. на Апелативен съд – Велико Търново.</p>
<p>18.02.2022 г., н. д. № 7/2022 г., II н. о., докладчик: Жанина Начева, чл. 299 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на подсъдимите Н. Т. Т., М. Д. Д. и С. К. П. срещу въззивната присъда от 01.10.2021 г. по в.н.о.х.д. № 245/2021 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С присъда от 26.05.2021 г. по н.о.х.д. № 83/2021 г. на Окръжен съд – Варна Н. Т. Т. е признат</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

за виновен в извършването на престъпление по чл. 299 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (в периода 31.05.2018 г. – 18.07.2018 г. в гр. Варна, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – командир на отделение в Затворническо общежитие от открит тип „Варна“, в съучастие като извършител с М. Д. Д. и С. К. П. – надзиратели в Затвора – Варна, пуснал затворника И. В. М. да избяга на 31.05.2018 г., 02.07.2018 г., 06.07.2018 г., 10.07.2018 г., 14.07.2018 г., 18.07.2018 г., като съизвършител с М. Д. Д. – на 04.06.2018 г., и на 08.06.2018 г. – като съизвършител със С. К. П.). Наложени са му наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и „лишаване от право да заема длъжност към Главна дирекция „Охрана“ при Министерство на правосъдието“ за срок от 2 години. Признат е за виновен и в извършването на престъпление по чл. 311, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (на 18.07.2018 г. в гр. Варна, в качеството си на длъжностно лице, в кръга на службата си съставил официален документ – сведение за вечерната проверка в затворническото общежитие, в който удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъде използван като доказателство за тези обстоятелства, като извършеното представлява маловажен случай), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 месеца. Определено му е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, чието изпълнение е отложено с изпитателен срок от 5 години, и наказание „лишаване от право да заема длъжност към Главна дирекция „Охрана“ при Министерство на правосъдието за срок от 2 години. Подсъдимият е оправдан по обвинението по чл. 339, ал. 1, пр. 2 от НК, като му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 56, ал. 1 вр. чл. 50, ал. 3 и чл. 6, ал. 3, т. 1 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия.

Със същата присъда М. Д. Д. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 299 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (в периода 31.05.2018 г. – 18.07.2018 г. в гр. Варна, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – надзирател в Затвора – Варна, в съучастие като извършител с Н. Т. Т. пуснал затворника И. В. М. да избяга на 31.05.2018 г., 02.07.2018 г., 06.07.2018 г., 10.07.2018 г., 14.07.2018 г. и 18.07.2018 г., сам на 10.07.2018 г. на два пъти пуснал да избяга затворника Л. О. М.), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено с изпитателен срок от 3 години.

Подсъдимият С. К. П. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 299 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (на 04.06.2018 г. и 08.06.2018 г. в гр. Варна, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице и в съучастие като извършител с Н. Т. Т. пуснал затворника И. В. М. да избяга), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 8 месеца, отложено с изпитателен срок от 3 години.

И тримата подсъдими са оправдани по първоначално повдигнатите им обвинения по чл. 282, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

С въззивната присъда на Апелативен съд – Варна първоинстанционната е отменена частично.

Подсъдимият Н. Т. Т. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 1

вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (в периода 31.05.2018 г. – 18.07.2018 г. в гр. Варна, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице и като извършител в съучастие с М. Д. Д. и С. К. П., с цел да набави облага за И. М. нарушил служебните си задължения по надзор и охрана при осъществяване на дейността по изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“ в Затвора – Варна и от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици). Наложени са му наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и „лишаване от право да заема надзорно-охранителна длъжност към ГДИН и ГДО при Министерството на правосъдието“ за срок от 3 години. Признат е за виновен и в извършването на престъпление по чл. 311, ал. 1 от НК (на 18.07.2018 г. в гр. Варна, в качеството си на длъжностно лице, в кръга на службата си, съставил официален документ – сведение за вечерната проверка в затворническото общежитие, в който удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъде използван като доказателство за тези обстоятелства). Наложено му е наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година. На Н. Т. Т. е определено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, чието изпълнение е отложено с изпитателен срок от 5 години, като към него е присъединено наказанието „лишаване от право да заема надзорно-охранителна длъжност към ГДИН и ГДО при Министерството на правосъдието“ за срок от 3 години.

Подсъдимият М. Д. Д. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (в периода 31.05.2018 г. – 18.07.2018 г. в гр. Варна, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице, сам и в съучастие с Н. Т. Т. като извършител, с цел да набави облага за И. М. и Л. М. нарушил служебните си задължения по надзор и охрана в Затвора – Варна и от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици). Наложени са му наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 6 месеца, отложено с изпитателен срок от 4 години, и „лишаване от право да заема надзорно-охранителна длъжност към ГДИН и ГДО при Министерството на правосъдието“ за срок от 2 години и 6 месеца.

Подсъдимият С.К.П. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (в периода 04-08.06.2018 г. в гр. Варна, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице и в съучастие с Н. Т. Т. като извършител, с цел да набави облага за И. М. нарушил служебните си задължения по надзор и охрана в Затвора – Варна и от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици). Наложени са му наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено за изпитателен срок от 3 години, и „лишаване от право да заема надзорно-охранителна длъжност към ГДИН и ГДО при Министерството на правосъдието“ за срок от 2 години.

Подсъдимите са оправдани да са нарушили останалите служебни задължения съгласно първоначалното обвинение. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С жалбата на Н. Т. Т. са заявени основанията за проверка по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 2 от НПК, като са отправени искания за отмяна на въззивната присъда и оправдаване на подсъдимия, алтернативно за отмяната ѝ и връщане на делото за ново разглеждане.

<p>С жалбата на М. Д. Д. са заявени основанията за проверка по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 2 от НПК, като е отправено искане за отмяна на въззивната присъда и връщането на делото за ново разглеждане.</p> <p>С касационната жалба от защитника на С.К.П. са заявени основанията за проверка по чл. 348, ал. 1, т. 1-3 от НПК, като са отправени искания за отмяна на въззивната присъда и оправдаване на подсъдимия, алтернативно за отмяната ѝ и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	
<p>18.02.2022 г. – н. д. № 84/2022 г., III н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 202 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимата Н. К. Г. срещу решението от 14.10.2021 г. на Окръжен съд – Видин по в.н.о.х.д. № 192/2021 г.</p> <p>Производството по н.о.х.д. № 1701/2017 г. пред първоинстанционния Районен съд – Видин е образувано по внесен обвинителен акт срещу Н. К. Г. за това, че в гр. Видин в качеството си на длъжностно лице – счетоводител на СОУ „Св. св. Кирил и Методий“ – гр. Видин, при условията на продължавано престъпление за периода от 20.03.2006 г. до 16.08.2010 г. със 158 отделни деяния, които осъществяват един и същи състав на престъплението, извършени са през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при които последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предходните, противозаконно присвоила чужди движими вещи – лаптоп, чанта за лаптоп и парични средства на обща стойност 104 240,68 лева, собственост на училището, връчени ѝ в качеството на счетоводител да ги пази и управлява, като за улесняване на присвояването е извършила и друго престъпление (по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 316, вр. чл. 308, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК) – съзнателно се ползвала от неистински документи, на които е придаден вид, че представляват фактури.</p> <p>С присъда от 05.12.2019 г. подсъдимата е призната за виновна по повдигнатото обвинение, като са ѝ е наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено с изпитателен срок от 3 години, и „лишаване от право да упражнява счетоводна професия или всякаква друга дейност, свързана с опериране на финансови средства“ за срок от 1 година. Отхвърлен е изцяло предявеният граждански иск от СОУ „Св. св. Кирил и Методий“ – гр. Видин за сумата от 104 240,68 лева.</p> <p>С решение от 13.03.2020 г. на Окръжен съд – Видин е отменена присъдата в гражданската част и делото е върнато за ново разглеждане.</p> <p>С присъда от 07.07.2021 г. по н.о.х.д. № 427/2020 г. на Районен съд – Видин гражданският иск е отхвърлен като изцяло неоснователен.</p> <p>С обжалваното пред ВКС решение на Окръжен съд – Видин по в.н.о.х.д. № 192/2021 г. е отменена изцяло присъдата по н.о.х.д. № 427/2020 г. на Районен съд – Видин, като подсъдимата е осъдена да заплати на ощетеното юридическо лице сумата от 81 238,68 лева, ведно със законната лихва, представляваща имуществени вреди, причинени от престъплението.</p> <p>В касационната жалба са посочени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, като се твърди</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

погасяване на иска по давност, тъй като ощетеното юридическо лице е разполагало с възможност да предяви правата си към 16.08.2010 г. – датата на образуване на следственото дело.

16.03.2022 г. – н. д. № 340/2021 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 302а от НК

Делото е образувано по протест и жалби на Д. П. И., Б. Е. П. и П. Г. Д. срещу въззивната присъда от 06.07.2020 г. на Апелативния специализиран наказателен съд, с която е отменена присъда на Специализирания наказателен съд. С първоинстанционната присъда:

- Д. П. И. е призната за виновна за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – кмет на Район „Младост“, Столична община, като извършител, в съучастие с Б. Е. П. и П. Г. Д. – помагачи, е поискала от управителя на „Ваклин груп“ А. В. дар (187 500 евро), който не ѝ се следва, за да извърши действия по служба, като подкупът е в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение (престъпление по чл. 302а вр. чл. 302, т. 1 и т. 2 вр. чл. 301, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК), за което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 20 г., „глоба“ от 10 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 20 г., „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 20 г. и конфискация, като е оправдана по част от обвиненията;

- Б. Е. П. е призната за виновна за това, че в съучастие с П. Г. Д. – помагач, чрез фактически действия умишлено улеснила извършителя Д. П. И. да поиска дар, който не ѝ се следва, за да извърши действия по служба, като подкупът е в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение, за което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 12 г., „глоба“ от 12 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 12 г., „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 12 г. и конфискация, като е оправдана по част от обвиненията;

- П. Г. Д. е признат за виновен за това, че в съучастие с Б. Е. П. – помагач, чрез отстраняване на спънки и чрез фактически действия умишлено улеснил извършителя Д. П. И. да поиска дар, който не ѝ се следва, за да извърши действия по служба, като подкупът е в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение, за което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 15 г., „глоба“ от 15 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 15 г., „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 15 г. и конфискация, като е оправдан по част от обвиненията.

С въззивната присъда е отменена първоинстанционната и е постановена нова, с която:

- Д. П. И. е призната за виновна за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – кмет на Район „Младост“, Столична община, като извършител, в съучастие с Б. Е. П. и П. Г. Д. – помагачи, е поискала и приела от А. В. дар, който не ѝ се следва, а именно за времето от 16.03.2018 г. до 19.03.2018 г. е поискала 250 000 евро, за да извърши действия по служба, като за времето от 11.04.2018 г. до 13.04.2018 г. намалила размера на поискания дар на 187 500 евро, а на 17.04.2018 г. е приела сумата от 70 000 евро (съставляваща първата част от поискания дар, получена от помагача П. Г. Д.), като подкупът е в големи размери и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение (престъпление по чл. 302, т. 1, т. 2 и т. 4 вр. б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1, пр. 1 и 2 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК), за което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 8 г., „глоба“ от 15 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 10 г. и „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 10 г., като е оправдана по част от обвиненията;

- Б. Е. П. е призната за виновна за това, че в съучастие като помагач с Д. П. И. – извършител, и П. Г. Д. – помагач, умишлено улеснила Д. П. И. да поиска и приеме дар, който не ѝ се следва, за да извърши действия по служба, като подкупът е в големи размери и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение, за което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 7 г., „глоба“ от 12 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 9 г. и „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 9 г., като е оправдана по част от обвиненията;

- П. Г. Д. е признат за виновен за това, че в съучастие като помагач с Д. П. И. – извършител, и Б. Е. П. – помагач, умишлено улеснил Д. П. И. да поиска и приеме дар, който не ѝ се следва, за да извърши действия по служба, като подкупът е в големи размери и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение, за което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 6 г., „глоба“ от 10 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 8 г. и „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 8 г., като подсъдимият е оправдан по част от обвиненията.

В касационните жалби на подсъдимите се сочат всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК – съществени нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложените наказания. Прави се искане за оправдаване на подсъдимите, алтернативно за отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане или намаляване на размера на наложените наказания.

В протеста са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Прави се

<p>искане за отмяна на въззивния съдебен акт в частите, с които и тримата подсъдими са оправдани, и връщане на делото за ново разглеждане, както и за увеличаване на наложените наказания.</p>	
<p>18.03.2022 г. – н. д. № 85/2022 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 283а от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби от защитниците на подсъдимата Ю. Б. С. срещу въззивна присъда № 6 от 01.10.2021 г. по в.н.о.х.д. № 114/2021 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С обжалваната присъда е отменена изцяло присъдата по н.о.х.д. № 65/2017 г. на Окръжен съд – Добрич, с която подсъдимата е оправдана за това да е извършила престъпление по чл. 283а, т. 1 вр. чл. 282, ал. 2, пр. първо и второ вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Вместо това с атакувания съдебен акт Ю. Б. С. е призната за виновна в това, че от 06.07.2004 г. до 15.12.2014 г. в гр. Добрич, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – председател на Народно читалище „Йордан Йовков – 1870 г.“, не изпълнила служебните си задължения да организира дейността на читалището съобразно закона, устава и решенията на общото събрание, като не контролирала изпълнението на задълженията на „Карина 90“ ООД по договори за съвместна дейност с читалището, сключени във връзка с даването под наем на площи в приземния етаж от сградата на читалището – собственост на Община Добрич, с цел да набави за „Карина 90“ ООД и „Сейфти билд“ ЕООД облага в размер на 262 937,52 лева. Деянието е свързано с даването под наем на общинска собственост и от него са настъпили значителни вредни последици за читалището от неимуществен и имуществен характер (последните в размер на 485 171,37 лева). На подсъдимата са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 3 години, отложено с изпитателен срок от 5 години, „глоба“ в размер на 3000 лева и „лишаване от право да заема обществена длъжност като председател на читалище“ за срок от 5 години. Подсъдимата е оправдана по обвинението относно размера на вредните последици от имуществен характер над сумата от 485 171,37 лева.</p> <p>С жалбата на единия защитник на Ю. Б. С. са заявени основанията за проверка по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 2 от НПК. Иска се отмяна на атакуваната въззивна присъда и оправдаване на подсъдимата.</p> <p>В жалбата на другия защитник на Ю. Б. С. са посочени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 2 от НПК. Иска се отмяна на въззивната присъда и оправдаване на подсъдимата или отмяната на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	
<p>22.03.2022 г. – н. д. № 124/2022 г., III н. о., докладчик: Мария Митева, чл. 302 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите С. В. С. и Х. Д. Г. срещу въззивно решение № 185 от 08.06.2021 г. по в.н.о.х.д. № 199/2021 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 1432/2020 г. на Софийския градски съд.</p> <p>С първоинстанционната присъда С. В. С. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 от НК (приемане на дар – 20 лв., който не му се</p>	

следва, в качеството му на длъжностно лице – младши автоконтрольор в Пътна полиция), за което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 3 години, отложено за срок от 3 години, „глоба“ в размер на 2000 лева и „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност“ за срок от 3 години. Със същата присъда Х. Д. Г. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК (даване на подкуп на длъжностно лице), за което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 3 години, отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 2000 лева.

С касационната жалба, подадена от защитника на С. В. С., се заявява наличието на касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК и се иска отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане.

В касационната жалба, подадена от защитника на Х. Д. Г., се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК и се иска при условията на алтернативност отмяна на атакувания въззивен съдебен акт и оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане.

25.03.2022 г. – н. д. № 145/2022 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 302 от НК

Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите И. Г. К. и С. П. Т. (младши инспектори, полицаи) срещу решението по в.н.о.х.д. № 977/2021 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 36/2021 г. на Окръжен съд – Благоевград.

С първоинстанционната присъда И. Г. К. и С. П. Т. са признати като съизвършители за виновни в извършването на престъпление по чл. 302, т. 1 и т. 2, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (поискване и приемане на подкуп от 200 лева чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение), за което и на двамата са наложени наказанията „лишаване от свобода“ от по 3 години и „глоба“ в размер на по 1000 лева, като са лишени от право да заемат държавна или обществена длъжност за срок от 3 години. На основание чл. 66 от НК изпълнението на наказанията „лишаване от свобода“ е отложено за срок от 3 години.

С касационните жалби на подсъдимите се заявява наличието на всички касационни основания и се иска отмяна на атакувания въззивен съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане, а с жалбата на подсъдимия С. П. Т. – и признаването му за невиновен или определяне на наказание под най-ниския предел, предвиден в закона за това престъпление.